

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فایل نوشتاری دوره "به احترام ماه خدا" استاد علی تقوی

قسمت اول: تقوا فردی و اجتماعی

اعوذ بالله من الشیطان رجیم بسم الله الرحمن الرحیم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ماه مبارک رمضان هست

تبریک عرض می کنم حلول این ماه رو محضّر شما روزه داران، مومنین و بندگان خوب خدا

همونطور که در آیه ی شریفه شنیدیم، هدف از وجوب روزه بر اُمتِ اسلام "تقوا" عنوان شده

***اجازه می خوام یک گریزی بزَنَم به بحث امر به معروف و نهی از منکر

به عنوان تقوای اجتماعی از اون یاد کنیم***

خیلی از عبادات ما که در دین اسلام واجب هستند یا مستحبات ما،

به رشد تقوای فردی و رشد تقوای اجتماعی ما کمک می کنند؛

نماز خوندن به تقوای ما کمک می کنه، روزه گرفتن همینطور هست،

اصلاً هدف از وجوب روزه، تقواست.

یکی از عبادات مهم، از واجبات مهم که کمک می کنه ما تقوا را در خودمون تقویت کنیم،

هم در فرد و هم در اجتماع،

امر به معروف و نهی از منکره!

عزیزان، مبادا در ماه مبارک رمضان یادمون بره یا سُستی کنیم در

انجام امر به معروف و نهی از منکر!

* به بهانه ی اینکه روزه هستیم،

* به بهانه ی اینکه خسته هستیم،

* به بهانه ی اینکه مُعتکف هستیم،

* به بهانه ی اینکه باید دعاهای مستحب بخونیم و اعمال مستحب انجام بدیم،

* ختم قرآن کنیم و امثال این ها

که البته همه ی این ها عبادات خوب و لازمیست،

به بهانه ی این ها خدایی نکرده ترک کنیم انجام

واجب مهم و بزرگ امر به معروف و نهی از منکر رو!

تأثیری که امر به معروف و نهی از منکر در خودسازی ما و در افزایش تقوای ما دارد،

نماز ندارد، روزه ندارد!

اون ها هم موثره در افزایش تقوا، در خودسازی انسان، ولی امر به معروف و نهی از منکر به دلایلی که بحثش رو کردیم و شاید بعدها تکمیل کنیم،

امر به معروف و نهی از منکر اثراتش در خودسازی انسان

و افزایش تقوای فردی و تقوای اجتماعی انسان صد چندان است

لذا حواسمون باشه که خدایی نکرده در این ماه از امر به معروف و نهی از منکر غفلت نکنیم، بناست که ان شاءالله یک سری مباحث کوتاه، موجز و قطره ای، مختصر در رابطه با امر به معروف و نهی از منکر در ماه مبارک رمضان خدمت شما هدیه کنیم

ان شاءالله که خدا همه ی ما رو آمر به معروف و ناهی از منکر قرار بدهد

به برکت صلوات بر محمد و آل محمد

قسمت دوم: گناه علنی

* عزیزان، بعضی از گناهان علنی انجام میشه، بعضی گناهان غیر علنیه*

روایت داریم از امیرالمومنین علیه السلام می فرماید:

إِنَّ الْخَطِيئَةَ إِذَا خَفِيَ لَمْ تَضُرَّ إِلَّا عَامِلَهَا ، وَإِذَا ظَهَرَتْ ضَرَّتِ الْعَامَّةَ

اگه به بنده ای گناهی رو غیر علنی انجام بده، یعنی یواشکی، سری، در خفا انجام بده،

ضرر نمی زنه مگر به خودش! گناه نمی نویسن مگر برای خودش!

اما اگر این گناه علنی شد، علنی نه فقط کف خیابون،

حتی در محضر چند نفر دیگه، دو نفر دیگه، یک نفر دیگه!

اگر این گناه علنی شد، این ضرتِ الْعَامَّةَ

گناهی و ضررِ اون گناه در واقع، ضررِ اون عمل، به همه ی افراد خواهد رسید.

دقت کنیم، بعضی از گناهان هستن که حتی **اگر کبیره هم نباشند، علنی انجام میشن!**

و این علنی انجام شدن رو باید جلوشو گرفت.

یا فرض کنید گناهی مثل روزه خوری، حالا تعبیر می کنن به روزه خوری،

یعنی در واقع شکستن حرمت ماه رمضان

و در محضر روزه داران اقدام به خوردن و آشامیدن کردن

این حالا بحثِ کبیره بودنش بماند به جای خود،

این گناه از حیثِ اینکه گناه علنیست،

حتماً باید جلوگیری ازش بشه و نهی از منکر صورت بگیره!

اجازه بدید من این حدیث مولا رو تشابه کنم،

مثال بزخم با دو تا بیماری، سرطان و آبله مرغون مثلاً!

این مثال رو قبلاً هم حقیر عرض کردم جاهایی:

آبله مرغون بیماری خیلی خطرناکه، مهلکه، حادّ، کُشنده ای شاید نباشه!

اما چون مسریه ازش پرهیز می کنیم!

دقت بفرمایید، نمی ریم به سمت کسی که آبله مرغون داره!

با قاشق اون غذا بخوریم!

سر سفره با او غذا بخوریم!

خیلی معاشرت با او بکنیم!

رو بوسی و مصافحه با او کنیم!

او رو در آغوش بگیریم!

حالا پرهیز می کنه، چرا؟

آقا نمی گشه کسی رو آبله مرغون، خیلی بعیده که حالا این بیماری ...

ولی منتقل میشه!

روزه خوری همینطوره!

لذا بحث سر اینکه روزه خوری گناه مهمی هست یا نیست، یه بحثه!

اینکه قُبْح شکنی داره و گناه علییه و دهن کجیه به خداست، این یه بحث

مهمتره!

حواسمون باشه، مبادا نسبت به گناهانِ علنی سکوت کنیم!

عَلَن هم فقط عرض کردم وسط خیابون و وسط معرکه نیست،

ممکنه این گناه در منزل شما انجام بشه، ممکنه در خودروی شما انجام بشه،

ممکنه در یه اتوبوس یا در یه واگن مترو انجام بشه،

جایی که حتماً ملاء عام نیست که بگن حالا چند هزار نفر می بینن یا نمی بینن!

آقا چیکار داری اینجا مهمونیه ۱۰ نفر بیشتر نشستن که، ولیمون کن!

نه، همون ۱۰ نفر خُلفای خدا هستند، احترام دارند،

به عنوان امر به معروف و نهی از منکر وظیفه دارند که تذکر به گناهکار بدن

پس حواسمون باشه، گناهان علنی رو در نهی از منکر اولویت بدیم

خدا ان شاءالله همه ی ما رو موفق به امر به معروف و نهی از منکر بدارد

قسمت سوم: شیوه ها – بخش اول

بریم سراغ چندتا از شیوه های کاربردی برای نهی از منکر روزه خواری

یکی از راحت ترین شیوه ها و صریح ترین شیوه ها "روش مستقیم" هست

خیلی مستقیم بدون ابزار خاصی، بدون تکنیک خاصی،

میریم جلو و تذکر میدیم،

حالا حتی با یه سلام علیکی هم باشه!

در روش مستقیم با جملات مختلف میشه تذکر داد، ساده ترین هاش مثلاً:

* خانم محترم احترام ماه خدا رو نگه دارید.

* آقای محترم ببخشید مردم روزه هستن!

* خانم رعایت کنید، ماه مبارک رمضانها!

با این الفاظ، چیزهایی شبیه به این، حتی فقط هم خوردن و آشامیدن نیست،

مثلاً مَبَطَّلَات دیگر روزه:

* آقا ببخشید قربونت برم اینو خاموش کن، این دودی که راه انداختی تو مغازه این الآن روزه

مردم رو باطل میکنه ها!

یا مثلاً:

* آقای محترم، ببخشید اینجا مکان عمومیه، مردم هم روزه هستن،

سیگارتون رو خاموش کنید بیزحمت

امثال این جملات رو میشه تذکر داد:

* آقای عزیز مردم روزه هستن، حالا شما مسافر هستید یا بیمار هستید، مردم روزن رعایت کنید!

* پسر خوب، آقا جان رعایت کن عزیزم، جلوی مردم زشته، اینجا مکان عمومیه!

جملاتی شبیه به این، یا جملات خیلی کوتاهتر

در واقع اثرگذار، کوتاه و عمیق!

که حالا اینا دیگه میره میخوره تو فضای خودمونی تذکر دادن

مثلاً یک کسی داره آبی می خوره، غذایی می خوره:

* آقا، داداش، ماه رمضونه ها!

* آقا بفرما برادر، بفرما آب معدنی!

* بارک الله، ساندیس!

یکی از دوستان یه خاطره ای تعریف می کرد:

می گفت ماه مبارک بوده، چند نفر و دیده اینا ایستادن با هم همگی

داشتن شیر کاکائو و کیک می خوردن و اینا

از شیوه ی تذکر معکوس استفاده کرده بوده، همینطوری که رد میشده گفته:

* به به آقایون خداقوت، بفرمایید، نوش جان، ماه رمضان ها! بفرمایید!

(و اونا هم مثلاً حُب متوجه شدن که این خداقوت منظورش این نیست که

چهارتای دیگه هم بگیرید بخورید، منظورش اینه که یعنی رعایت کنید)

این شیوه ی مستقیم. از شیوه ی مستقیم که بگذریم، یعنی از جملات لفظی

شیوه ی نُج نُج

من اسمشو گذاشتم شیوه ی نُج نُج!

اینو میشه با تعجب هم البته تلفیقش کرد

شیوه ی تعجبی هم نزدیک به همین هست

که شما دارید رد میشيد گناه رو می بينيد،

گاهی وقتا می تونيد با يه اظهار تعجب،

حتی با حرکت صورت و بعد با لفظ متعجبانه،

به او بفهمونيد که اين کارت ناپسنده! اين کارت عجبیه! اين کارت غير قابل باور و قبوله!

گاهی وقتا همين نج نج کافيه، داری رد میشی می بينی يک کسی داره روزه خوری می کنه

* می گيد نج نج، همين، يه سري تکون دادن، يه نج نچی کردن و اون خودش متوجه ميشه

گاهی وقتا ميشه اين تعجب رو جدی تر نشون داد، حتی به کلام برسونيم

با رفيقمون داريم ميريم بيرون، يهو می بينيم اااا شروع کرد روزه خوری کردن!

* روزه نيستی؟ يعنی واقعا روزه نيستی؟

بين يعنی فُبح قضيه رو برسونيد بهش با يه تعجب کردن!

روش ديگه ای که ميشه انجام داد و نزديک به اين روش هست:

روش اشاره کردن و آخم کردن هست

گاهی با اشاره ميشه

* مثلاً تو يه جمعی نشستيم می بينيم يک کسی داره روزه خوری می کنه،

با حرکت دست و حالت های صورت بگيم که نکن زشته مردم مي بينن!

حرکت صورت، اين هنر شماست بينيد به هر شکلی که می تونيد...

یا اَخم کردن

از کنار کسی که داره روزه خوری میکنه،

(أَمَرْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) أَنْ نَلْقَى أَهْلَ الْمَعَاصِي بِوَجْوهٍ مُكْفَهَرَةٍ

با چهره‌ی عبوس نگاهش کنیم و رد بشیم)

*یه اَخمی بهش بکنیم، یه رو تُرش بکنیم خودش متوجه میشه!

شیوه های دیگری هم هست که حالا ان شاءالله عرض خواهیم کرد خدمتون

قسمت چهارم: شیوه ها – بخش دوم

در ادامه ی شیوه های کاربردی و مفید برای امر به معروف روزه و نهی از منکر روزه خواری

به روش مجازی در واقع اشاره می کنیم

که روش مجازی همون به در بگیریم که دیوار بشنوه ی خودمونه!

گاهی وقتا هست شما با کسی دارید قدم می زنید یا حالا در جلسه ای نشستید،

یک شخص دیگری که منظور تذکر شما نیست مخاطب قرار می دید،

اون همراهتون رو که باهاش قدم می زنید مخاطب قرار می دید

که به شخص ثالثی امر به معروف و نهی از منکر کنید

دو نفر دارید قدم می زنید، می بینید یکی داره روزه خوری می کنه،

همینطور که از کنارش رد میشید به این رفیقتون که کنار دستونه میگید که:

*بله روزه خوری هم گناهه دیگه آدم باید حرمت ماه خدا رو رعایت کنه، مردم روزه هستن!

یه همچین لفظی، شروع میکنید با او صحبت کردن

یا در جمع مهمانی، دوستان، جلسه ای باشه همینطور

نوع دوم این روش مجازی، استفاده از موبایل هست

موبایلتونو می گیرید در گوشتون با موبایلتون، با اون کسی که پشت خط نیست مثلاً

(در حالت سکوت هم، سایلنت هم بذارید موبایلتون یهو زنگ نخوره)

با اون شخص شروع می کنید صحبت کردن،

* آقا مثلاً بله دیگه ماه رمضان، مردم روزه هستن!

اون کس دیگه ای هم که اونجا هست متوجه میشه و یه مقدار خودش رو جمع می کنه

روش دیگه برای تذکر حذف مَحْرَک هست یا حذف ابزار

مهمان داره میاد برای شما، برای جلستون، برای منزلتون، برای ادارتون، هر چی

میدونید اگه این پارچ و لیوان آب روی میز باشه یا این خوراکی ای که حالا دو، سه روزه مونده،

این شیرینیا از چند روز پیش روی میز مونده، اینا باشه،

بالاخره این مهمانی که میاد ممکنه، بعید نیست یک کسی هم شاید بینشون باشه که این خیلی

مراعات نکنه، ولی اینقدر حیا داره که اگر اینا رو برداریم، جمع کنیم،

دیگه نمیکه برید برای من شیرینی بیارید. ولی باشه، بدش نمیداد یه شیرینی هم دهنش بذاره!

* خب بردار، اینو بردار از جلو دستش، درست شد! حذف مَحْرَک!

روش آسان سازی

آسون جلوه دادن کاری که حتی شاید سخت باشه!

ولی شما از بابِ عملیاتِ روانی اون رو آسون جلوه میدی.

*قرآن کریم خودش وقتی می خواد روزه رو واجب بفرماید، می فرماید:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ ...

ادامه آیات می فرماید:

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ

*یه روزای کمیه! خیلی نگران نباشید 😊 زیاد نیست، ایاماً معدودات

بعد دوباره آسون می گیره:

اگه بیمار هستی، اگه مسافر هستی...

یعنی چطوری ما بیان کنیم بهش

*به طرف در بیایم بگیم که آقا شما چرا روزه نمی گیری؟

آقا ۱۹ ساعته، ۱۸ ساعته، روزه بگیر دیگه!

حُبّ الآن شما آسون سازی کردی؟

سخت سازی هم کردی! بدتر میخواست روزه هم بگیره پشیمون میشه نمی گیره!

ولی فرض بفرمایید شیوه های آسون سازی مثل اینکه درمیای به طرف میگی:

* آقا خواب روزه دارم عبادته ها!

روزه ات رو بگیر پسر خوب چرا کوتاهی میکنی؟

چرا در واقع روزه هاتو نمی گیری و مثلاً سهلنگاری می کنی؟

* روزه بگیر حالا خسته شدی بعد از ظهر یه دو، سه ساعت استراحت میکنی، میخوابی!

شیوه آسون سازی خیلی مهمه

* یا یک کسی خسته شده، کلافه شده، می خواد روزشو بخوره، میخواد افطار کنه وسط روز،

میگه بابا گرمائه، ما هم نوع کارمون یه طوریه همش با گرما سر و کار داریم،

اذیت می شیم، بذار روزمونو بخوریم!

می گیم:

آقا زیاد نمونده تا افطار! خیلی نمونده!

حالا مثلاً ۳ ساعت مونده ها!

خیلی نمونده، چیزی نیست،

این همشو تحمل کردی، ۱۰ ساعت تحمل کردی این ۳ ساعت رو!

اینو میگن آسان سازی ذهنی، تلقینی، روانی!

یا مثلاً می گیم که:

*خدا صبر شو میده، خدا اجرتو میده، عیب نداره!

یا فرض بفرمایید یک کسی مدیر اداره هست، یک کاری دستشه، نیروهای تحت امری داره

*می تونه مرخصی بده ساعتی، این آسان سازیه!

*میتونه زودتر تعطیل کنه اداره رو، این آسان سازیه!

یعنی منم دارم یه بخشی از اون روزه گرفتن رو به شما کمک می کنم

غیر از روش آسان سازی،

روش غیری ما داریم، روش واسطه ای

بجای اینکه خودمون فقط تذکر بدیم،

از دیگرانی هم بخواهیم که اون ها هم،

رفیقه، فامیلشه، همسایشه، مدیر شه، معلمشه،

اونم مثلاً تذکر بده!

روش پرسشی

گاهی وقتا هست که میشه با سوال پرسیدن به این رفیقمون:

* واقعا چرا روزه نمیگیری؟ تا حالا فک کردی روزه چقدر فایده داره؟

* میدونی خدا روزه رو چرا واجب کرده؟ میدونی اراده ی تو تقویت میشه با این روزه گرفتن ها!

با سوال کردن بذاری او خودش فکر کنه

* میدونی روزه چقدر ثواب و اجر داره؟ و امثال این ها

روش دیگه،

روش هویت دهی هست، شانیت بخشی به افراد

* آقا شما که بزرگ این مجموعه هستی،

* شما که مثلاً تو فامیل بهت نگاه می کنن،

* الگو هستی، بزرگ فامیل هستی از شما بعیده!

روش هویت دهی یا شانیت دهی دو تا جمله کلیدی دارد:

۱. از شما بعیده

۲. در شان شما نیست

از این جملات استفاده کنیم

* آقا، شما که بزرگ اینجا هستی، در شان شما نیست

* شما که تو فامیل الگو هستی، از شما بعیده

* حاج خانم، در شان شما نیست آخه اینطوری دیگه علنی روزه خوری میکنی،

همه درباره شما فکر می کنن...

یعنی از این تکنیکا بتونیم استفاده کنیم

روش های دیگه ای هم هست مثل:

معرفی مجرم، به پلیس گزارش دادن، تهدید کردن و امثال این ها

که این ها هم هر کدام به جای خودش میتونه برای امر به معروف و نهی از منکر،

جلوگیری از روزه خواری و تشویق و ترغیب به روزه گرفتن ان شاءالله موثر واقع بشه

خدا به همه ی ما توفیق بده که بتونیم امر به معروف و نهی از منکر و خصوصاً در ماه مبارک رمضان

به نحو احسن انجام بدیم، احیا کنیم و دیگران رو هم به اون دعوت کنیم ان شاءالله

قسمت پنجم: حتماً حواسش نیست!

یکی از ظرافت هایی که می تونیم در نهی از منکر روزه خواری به کار بگیریم، این هست که:

خودمونو بزنینم به اون راه!

انکار طرف حواسش نیست!

حالا شاید او عمداً داره روزه خوری می کنه ها!

ولی ما به انکاریم که آقا تو حواست نیست!

ببینید از غیر از روزه یه مثال بزنم:

* به آقایی فرض کنید دکمه های پیرهنش رو باز گذاشته

با یه وضع نامناسبی داره تو خیابون راه میره

دو جور میشه بهش تذکر داد:

* آقای محترم خجالت بکش! بی تربیت! دکمه های پیرهنِت رو چرا باز کردی؟ دکمه هاتو ببند!

این یه تذکره، یه حالت اینه که:

* !!! آقا دکمه های پیراهنتون باز شده!

برای روزه هم از همین تکنیک بیان استفاده کنیم

یعنی همش وانمود نکنیم که ما می دونیم تو روزه خواری!!

ای روزه خوار!! ای آدمِ بد!! مثلاً ای دشمن خدا!!

نه، اگر هم او همچین نیتی خدایی نکرده داشته باشه،

بذارید ما راه فرار براش باز کنیم،

که بعدش بتونه بگه حواسم نبود!

وگوا اینکه حواسش بوده باشه ها!

لذا بهتره که مثلاً اینطور تذکر بدیم، وقتی مثلاً یهو می بینیم یه کسی یه چیزی داره می خوره:

* نگاهمونو آزش برداریم (حالا ما دیدیما!) بعد یه دفعه نگاهمونو بیاریم انگار متوجه شدیم،

!!! مگه روزه نبودی مثلاً؟؟؟ یه همچین چیزی

!!! روزت باطل میشه که! مثلاً یه همچین حالتی

اینو حالا نمی دونم اسمشو مثلاً بذارید:

شیوه ی انکار کردن، شیوه ی استفاده از تغافل، هر اسمی میشه براش گذاشت!

اما شیوه ی کاربردی و مهمیست

چرا؟

چون ما داریم اون شخص خطاکار رو تبرئه می کنیم!

داریم او رو پاک جلوه می دیم!

و واقعاً هم خیلیا حواسشون نیست! خیلیا پاکن!

اینا خیلی کمَن کسایی که لجاز باشن!

الف) روزای اول ماه مبارک رمضان:

همین مهارت رو، همین ظرافت رو، میشه طور دیگه ای استفاده کرد

من واقعاً دیدم مواردی که روز اول ماه مبارکه، روز دوم، سومه ماه مبارکه، طرف حواسش نیست!

یا مثلاً نمی دونه که امروز روز اول ماه مبارکه! اینو می تونیم تذکر بدیم، که بگیم:

(حالا شاید این فیلم رو شما می بینید لزوماً روز اول نباشه ولی این روش به کار میاد)

* آقا خبر نداری دادش روز اول ماهِ رمضونه ها! مثلاً

* آقا امروز روز اول ماه مبارک اعلام شده ها! مثلاً یه همچین حالتی هم میشه

یعنی باز می انگارم که شما حواست نیست! اینم نکته ی خوبیست در این شیوه

یا همین ظرافت رو جور دیگه میشه استفاده کرد:

ب) نزدیکه غروب، نزدیک اذان مغربه

فرض بفرمایید که دیگه ساعت داره میره به سمت اذان،

شما می بینید یکی داره روزه خوری می کنه، هوا دیگه دم دمای تاریکيه،

می تونید از این ظرافت به این شیوه ای که عرض می کنم استفاده کنید،

دارید رک میشید یا برید جلو و بگید که:

* آقا اذان نشده هنوز! اذان شده؟؟ فک کنم هنوز اذان نشده ها!

بین یعنی چی؟

یعنی داری بهش می فهمونی که من فکر می کنم که شما روزه هستی

و الآن هنوز اذان نشده ها، یه ذره مونده!

اکثراً انسان ها، مومنین، مخاطبین شما چون آدمای دل پاکی ان، چون آدمای خوبی هستن،

نمی یان لجبازی کنن!

بگه: نه، نزدیک اذانه که باشه، من اصن روزه خورم، من دشمن خدام!

نه، اکثرأ سریع یه عقب نشینی تاکتیکی می کنن و میگه: آها! بله بله ممنون!

حالا همینو اگه شما بد تذکر بدید، جواب های، هویه؛ او هم موضعگیری می کنه

بله قبول دارم ممکنه خیلی نادر، تک و توک کسانی باشند که وقتی شما مثلاً

از هر کدوم از حالت های این ظرافت استفاده کنی، سر لج برداره، بگه:

نه! من اصلاً روزه نیستم مثلاً!

خُب اونجا شما به اقتضا می تونید از این جملات استفاده کنید که:

* خُب حالا روزه نیستی لااقل نگو مثلاً

باز قُبِح گناهو حفظ کنیم

* یا مثلاً اقرار به گناه در اسلام خودش گناهه، آدم باید فقط پیش خدا اقرار به گناه کنه!

به هر حال تا میشه آدم سعی کنه حفظ حُرمتِ ماه مبارکِ رمضان رو داشته باشه

یکی از ظرافت هایی بود که به ذهنم رسید گفتیم ان شاءالله برای عزیزان هم بتونه مفید باشه

خدا همه ی ما رو موفق به انجام امر به معروف در ماه رمضان بدارد ان شاءالله

قسمت ششم: اگه روزه نیستم...

بعضی عزیزان می پرسند:

آقا اگر من خودم امروز روزه نیستم،

عذر شرعی دارم، مسافر هستم، بیمار هستم،

به هر دلیل یک روز یا چند روز از ماه مبارک رمضان رو نمی تونم روزه بگیرم،

چکار کنم؟ چه وظایفی از باب امر به معروف و نهی از منکر به عهدم هست؟

اولاً ببینید:

* حفظِ حُرْمَتِ ماهِ خدا یه بحثه،

* روزه بودن یا نبودن یه بحثه دیگه است!

مثالی که ما در رابطه با اقتصاد مقاومتی می زدیم، تو امر به معروف اقتصاد مقاومتی گفتیم:

* خریدنِ کالای ایرانی از مغازه دار یه بحثه، پولمون بره تو جیب کارگر ایرانی،

* مُطالبه ی کالای ایرانی از مغازه دار یه بحثِ مهمتره!

یه وقت هست شما هدفت اینه فقط پولت بره تو جیب کارگر ایرانی و تولید کننده ایرانی،

خُب این بحثِ خویبه، اما مهمتر از اون این است که

کاسب های محترم بینن و بفهمن که مردم دارن از اون ها مُطالبه میکنند کالای ایرانی رو!

این، اهمیتش کمتر از اهمیت پول رفتن تو جیب کارگر ایرانی نیست!

تو بحثِ روزه هم همینه:

* روزه گرفتن، روزه داشتن، یه بحثِ مهمه!

* احترام ماه خدا رو صیانت کردن و مواظبت کردن یه بحثِ مهم تره!

مردم تو خیابون راه میرن، شما صبح تا شب خیلی آدم ها رو می بینید
که تو اتوبوس، تو تاکسی، تو مترو، اینا دارن حرکت میکنن،
حَمَلِ بر صِحَّتِ می کنیم، اصل بر برائتِه، میگی ان شاءالله همه این ها روزه هستن،
واقعاً هم همینه، کسی حُرمت رو نَشکسته، میگی اکثرشون روزه آن، واقعیت همینه،
مگر کسایی که معذور باشند! بعید است کسایی باشند خیلی به نُدرت مگر باشند که
عمداً روزه نگرفته باشن خدایی نکرده، اما تا وقتی دهن کجی نکرده به ماه خدا،
بی حُرمتی انجام نشده! تا وقتی روزه خوری علنی نکرده، بی حُرمتی انجام نشده!

پس اگر ما به هر دلیل خودمان روزه نیستیم،

حالا مسافر هستیم یا معذور هستیم، بیمار هستیم، حواسمون باشه

اولاً:

* تا می تونیم روزه خوری علنی انجام ندیم، این یک!

ثانیاً:

* اگر یک وقت مجبور شدیم به روزه خوری علنی

(شما می بینید در یک جلسه ای هستید، محیط خاصی هست، امکان خروج نیست،

حَرَج و عُسْر هست بخواید بلند شید برید بیرون، فُرصَتونو باید سر ساعت بخورید!

یا فرض بفرمایید که بد حال شدید، ضعفی حاصل شده یه دفعه یه لیوانِ آبی دست شما دادن مثلاً)

لااقل اگر مجبور شدیم به روزه خوری در جمع، یه "عذر خواهی" حتماً بکنیم!

* آقا ببخشید من چون بیماری دارم باید...

* آقا ببخشید من مسافر هستم امروز اومدم خدمت شما، شهر شما، الآن مجبورم

عذر می خوام این لیوان آب رو دارم می خورم!

یعنی چی؟ یعنی حفظ حرمت شد؛ این خیلی مهمه ها!

پس اولاً:

تا میشه روزه خوریِ علنی نکنیم

ثانیاً:

اگر مجبور شدیم، اقتضا شد که حالا دیگه در یک جمعی یک چیزی بخوریم،

یه عذر خواهی بکنیم

حرمت ماه خدا رو برسونیم، بفهمونیم که من حواسم به شان ماه رمضان هست،

اما الآن ناچارم مثلاً این قرص رو باید بخورم.

و ثالثاً:

روزه از ما ساقط شده، بخاطر بیماری یا سفر یا هر چیزی،

امر به معروف و نهی از منکر که ساقط نشده!

روزه با این چیزا ساقط میشه، بله، **فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ**

ولی تکلیف امر به معروف و نهی از منکر چه روزه دار باشیم چه روزه نداشته باشیم،

از ما ساقط نیست!

حواسمون باشه این واجب مهم امر به معروف و نهی از منکر رو انجام بدیم،

تا می‌تونیم هم به شیوه‌ی درست انجام بدیم.

*مثلاً شما خودتون روزه نیستید، می‌بینید یکی داره تو خیابون روزه خوری می‌کنه،

در صفِ نونوایی ایستاده یه ساندیسی نمی‌دونم چیزی هم دستشه!

کنار خیابون رو صندلی پارک نشسته یه ساندویچی، یه ساندیسی هم دستشه داره میخوره!

خیلی قشنگه می‌تونید از همین روزه نبودنتون استفاده کنید، حُسن استفاده:

میرید جلو یه سلام و علیکی، ارتباطِ کلامی، بعد در میاید می‌گید که:

* آقا، بزرگوار، خانم، من خودمم "متاسفانه"، متاسفانه خودمم امروز روزه نیستم،

ولی لااقل احترام ماه خدا رو نگه میدارم!

ببینید این حُسن استفاده از روزه نبودن شماست

*من متاسفانه خودم چون بیمارم، چون مسافرم، هرچی، نمی‌تونم، حیف،

من واقعاً توفیقش رو از دست دادم امروز روزه بگیرم! این تاسف رو بخورید،

بعد بگید:

ولی احترام ماه خدا رو نگه می‌دارم،

ولی احترام مومنین روزه دار رو نگه می‌دارم!

اینم یکی از تکنیک هایی هست که کسانی که خودشون روزه نیستن می تونن ازش استفاده کنن

خدا ان شاءالله به هممون سلامتی بده و قُوت بده

که بتونیم این ماه مبارک رو روزه بگیریم،

از برکات ایام و نیایشی بهره مند بشیم،

موفق باشید ان شاءالله

برگرفته از بیانات استاد علی تقوی (مدرس برجسته حوزه و دانشگاه)

کاری از مرکز تخصصی آموزش و احیای واجب فراموش شده

سایت آمرین: www.Aamerin.ir

کانال در پیام رسان های داخلی: @aamerin_ir

صفحه اینستاگرام: aamerin_ir

کانال آپارات: aamerin